

SAŠA BOŽIĆ

FESTIVAL PLESA I NEVERBALNOG KAZALIŠTA SVETVINČENAT

PREMIJERE

RAZGOVOR

FESTIVALI

VOX

HISTORIJS Festival – zašto?

AKTUALNOSTI Festival plesa i neverbalnog kazališta Svetvinčenat utemeljen je 2000. godine u malom renesansnom gradu u središnjoj Istri. U poplavi ljetnih turističkih atrakcija na obali, Festival se već prve godine istaknuo produkcijskom neformalnošću i konciznim koncepcijskim izborom. Svetvinčenat sa svojim gotovo paradigmatisko-renesansnim trgov i obližnjim kaštelom Grimani nadaje se kao izvrstan *locus* ambijentalnog teatra, posebice za rubne kazališne forme, od cirkuserije, *art street-teatra* do performansa, likovnih instalacija i hepeninga.

Nevolje s plesom

Osnovna zamisao Festivala bila je ispuniti informacijsko-edukacijsku prazninu, koja je nastala gušenjem MAPA-e, to jest daljnjom centralizacijom plesne scene isključivo na Zagreb.

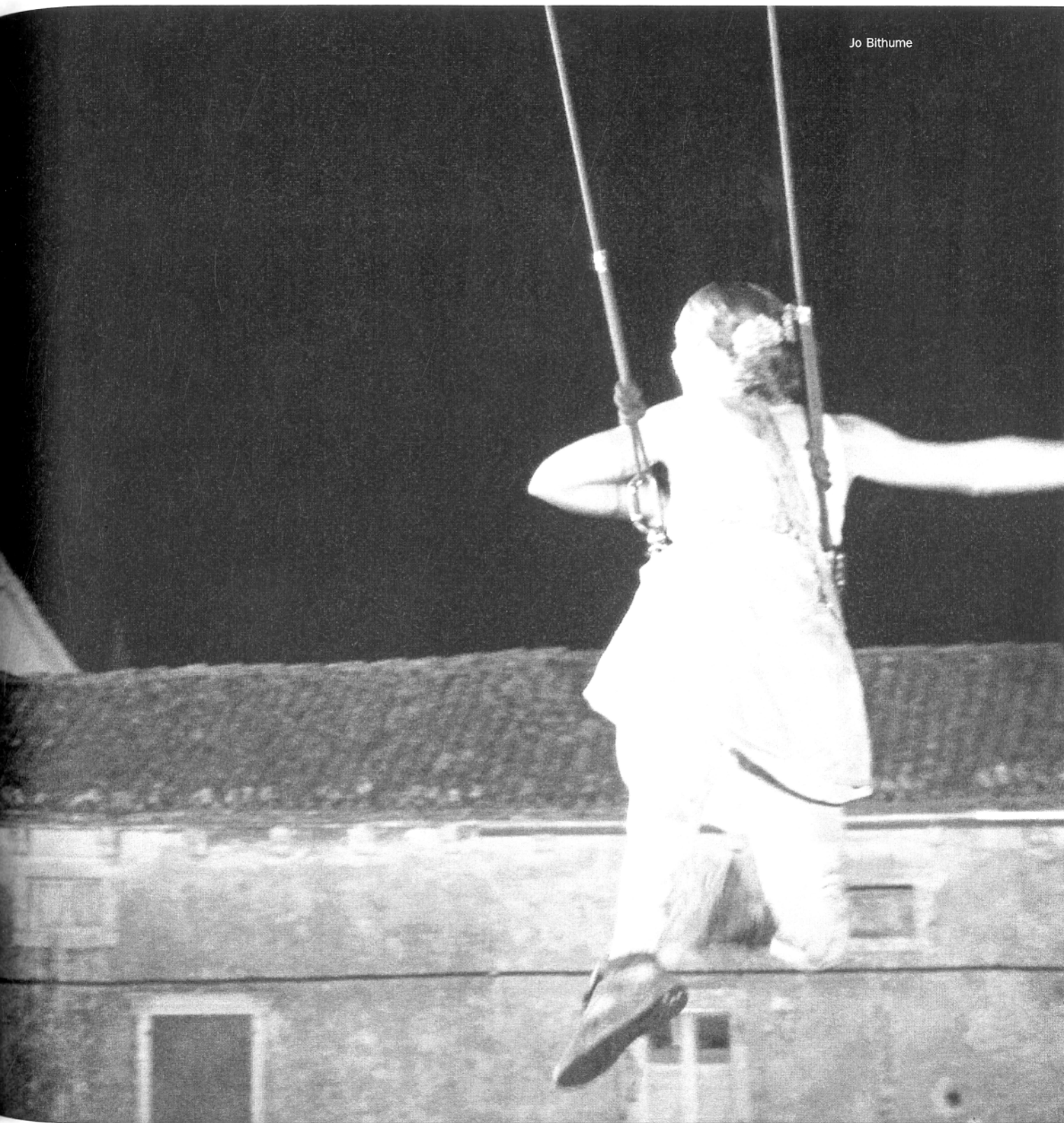
Potreba za izmještanjem plesnih projekata izvan Zagreba nastaje usljed opće ignorancije hrvatske kulturne politike za ovu trenutačno najprogressivniju izvedbenu umjetnost te su se plesni ansambli i pojedinci okrenuli traženju novih uvjeta produkcije i promocije u okviru izvaninstitucionalne kazališne prakse.

Napomenimo da se 2000. o pokretanju Hrvatskoga plesnog centra, Plesne akademije ili o bilo kakvu obliku institucionalizacije plesne umjetnosti nije ni razmišljalo u nadležnom Ministarstvu kulture, dok su se napori Mirne Žagar i ekipe okupljene oko Tjedna suvremenog plesa objicali o glave zagrebačkih kazališnih moćnika i njihovih logocentričko-devetnaestostoljetnih zamisli o tome kakva je uloga plesa u suvremenim kazališnim tendencijama.

Stoga je jedna od idejnih okosnica Festivala bila i poslužiti kao osnova za ostvarenje Mediteranskoga plesnog centra u kakvom bi već postojeće prezentacijske i edukacijske mogućnosti postale definirane i konzistentnije, ali i većeg produkcijskog kapaciteta.

Zagrebački plesni ansambl, kao osnivač Festivala, već sredinom 90-ih okrenuo se inozemnim koprodukcijama ili suradnji sa stranim koreografima i pedagogima, pokušavajući na taj način dalje profesionalizirati svoje plesače i podići razinu produkcije. Takav je koncept urodio suradnjom s Lanonimom Imperial, plesnom skupinom iz Barcelone, na projektima *Prepoznavanje krajo-lika* i *Lovci čežnje*. Iz Venezuele je stigao Alexey Taran, koreograf iznimne silovitosti i energije, proizvevši jednu

Jo Bithume

od najzanimljivijih plesnih predstava devedesetih, *Krava Licario Sveta Oppiano*. Te su predstave definitivno proizvele nove plesne standarde.

Festival – kako?

Ponukana uspjesima inozemnih koprodukcija, Snježana Abramović okrenula se novom projektu: Festivalu Svetvinčenat. Festival je međunarodnog karaktera, a usmjeren je, osim na plesne predstave, i na ulični teatar, cirkuseriju te performanse. Ovakva otvorena forma Festivala omogućava publici susret s još uvijek relativno nepoznatim u našoj zemlji, a u isto vrijeme vrlo atraktivnim oblicima izražavanja (pritom najviše mislim na cirkuseriju). Uz vrlo šarolik festivalski program, ovaj festival svake godine nudi i *off program*: radionice plesa, mime i performansa, likovne intervencije u prostoru i izradu maski, od kojih svaka ima javnu završnu prezentaciju tijekom Festivala.

U četiri godine svoga postojanja, Festival je ugostio umjetnike iz Europe i Kanade, pripadnike različitih usmjerenja, od klasičnoga plesnog teatra, preko multimedijalnih kazališnih predstava, do uličnog teatra i cirkuserije.

Isto tako, sudjelovali su i vizualni umjetnici i performer sa svojim radovima i instalacijama. Festivalski program odvija se na više lokacija, od kojih nijedna nije kazališni prostor – radi se o trgu, kaštelu i ulicama gradića. Možda i to pridonosi šarmu ove manifestacije i pojačava dojam festivala otvorene koncepcije.

U koncepcijskom smislu Festival prikazuje predstave različitih plesnih formi čije je ishodište pokret ne isključivo u klasičnom plesnom smislu, nego i vještina art cirkuserije, koncept performansa ili fizičko kazalište. Inzistira se na zgusnutosti programa tako da svakodnevno uz radionice postoje i najmanje tri izvedbe, uz dodatni program izložbi, koncerata ili prezentacija. Ambijent mjesta prekrasan je i selektirani dio programa podcrtava ambijentalnost renesansnoga trga u Svetvinčentu, dok se u kaštelu Grimani izvode predstave na klasičnoj pozornici. Tematska profilacija Festivala su različiti recentni naslovi, za sada europske plesne produkcije, koja se prikazuje na prekrasnoj mediteranskoj lokaciji. Profilacija Festivala kao plesnoga već je dovoljno zanimljiva jer je to jedan od svega dvaju plesnih festivala u Hrvatskoj.

Festival ima dobar status ako se radi o interesu inozemnih i domaćih skupina te njihovih producenata jer je

zamišljen kao *meeting point* plesnih stručnjaka i ljubitelja plesne umjetnosti. Svetvinčenat se ukazuje kao idealno mjesto za princip *artists in residence*, gdje bi dulje boravile skupine umjetnika tijekom rada na predstavi i na taj način decentralizirale profesionalni ples iz Zagreba.

Festival – što?

Unutar koncepcijske raznolikosti Festivala u posljednje četiri godine njegova više nego uspješna postojanja, razabiru se tri razvojne linije na kojima selektorica inzistira:

1. suvremene europske plesne produkcije koje uključuju plesne predstave *mainstream* orijentacije, ali uključujući i cirkuske, klaunerijske i spetakl vještine
2. propitkivanje performansa i fizičkog teatra
3. prezentacija hrvatske plesne scene u svoj njezinoj raspršenosti: od velikih ansambli projekata, prezentacije radova mladih koreografa izmještenih iz glavne matrice, performans-artista i lokalnih umjetnika.

Već prve godine Festival je otvoren uličnim spektaklom Teatro Tascabile Di Bergamo (Italija): *Valcer*, koji je virtuosno prikazao povijest jedne plesne forme (ples na štulama).

Uz predstave *Ispod kože* španjolskoga autora Emilia Gutiereza, koji će iduće godine i koreografirati za Zagrebački plesni ansambl, i već spominjanu *Kravu Licario Svetu Oppiano* Alexeya Tarana, Snježana Abramović je unutar projekta *artists in residence* pozvala nizozemsku umjetnicu Tamaru Huilmand da u suradnji s dramaturginjom Ivanom Sajko razradi projekt *Archetype Medea* – monolog za ženu koja ponekad govori. U dvorani osnovne škole u obliku *work in progress* prezentacije prikazan je plesno-poetski performans iznimne snage, dotičući se onoga što opstoji ispod granica ženske šutnje i potrebe za samoprezentacijom. Ista će autorica dvije godine poslije ponovno doći u Svetvinčenat sa završenim projektom, ovaj put nazvanim *Luda od ljubavi*, i dopustivši sebi da izađe na ulice Svetvinčenta spojiti svoje vlastito iskustvo čitanja *Medeje* s tekstovima Sofokla i Heineera Müllera, omogućivši da drama potisnute žudnje dobi je univerzalniji, gotovo sudbinski okvir.

Na prvom su se Festivalu u ponoćnim satima, možda po prvi puta, okupili i hrvatski umjetnici performansa: Slaven Tolj, Ivan Faktor, Sven Stilinović, Damir Bartol Indoš, a kontinuitet hepeninga preuzima lokalna sku-

PREMIJERE
RAZGOVOR
FESTIVALI

VOX
HISTRIONIS

AKTUALNOSTI

TEORUA

NOVE KNJIGE

SJEĆANJA

DRAMA

pina Šikuti Machine s autoironičnim komentarima na istarsko mitsko i kulturno naslijeđe.

Drugi je Festival uz francusku cirkusku atrakciju Compagnie Jo Bithume i njihovu verziju Shakespeareova *Sna ivanjske noći*, Martina Sonderkampa, ponovno Emilia Gutiereza, ovaj put sa Zagrebačkim plesnim ansambлом, te iznimnog performansa Zlatka Kopljara *K3*, ostvario i prvu praizvedbu predstave *Tepli zdrhi* Maura i Matije Ferlina. Naime, zamisao financiranja jedne festival-ske produkcije unutar programa *artists in residence* te njezine kasnije prezentacije u Zagrebu i dalje, ono je što Festival u okviru novih produkcijskih trendova nastoji. Na žalost, organizatori nisu imali dovoljno producerske (financijske) snage da predstavu i održe na životu.

Treći Festival donio je velike ansambl uspješnice: duhovitog Sašu Pepeljajeva, kazališno-plesno autotematizacijski *M.U.R.* Ksenije Zec i ZPA, Atelier Choreographic zagrebačkoga HNK-a. No, Abramović je ponovno otvorila prostor istraživanju drugačijeg. Tako se na trgu svojim minimalističkim koreografijama predstavila Željka Sančanin i grupa Oberyu, a posebnu je pozornost uz Tamaru Huilmand proizveo Paul Ibey (Kanada) performansom *Razbludnost postojanja*, začudnim mutantom *butoh-teh-nike* i suvremenoga plesa u propitivanju rodno-spolnih dvoznačnosti.

Posljednji, četvrti festival predstavio je nove hrvatske plesne kompanije Traffic, BAD.Co., Linktt, a Abramović je, uz bizarno-duhovitu Španjolku Sol Pico, Festival otvorila francuskom umjetnicom na trapezu Penelope Hausermann te čuvenom njemačkom plesnom kompanijom Stephan Toss Tanz Co.

Festival – za koga?

Potpuna stil-ska heterogenost festivala, inzistiranje na *crossover* žanrovima, koprodukcijama i suprotstavljanju različitih plesno-kazališnih disciplina čak i unutar jedne festivalske večeri, odraz je nastojanja da se Festival što bolje uklopi u multikulturalno i jezično-povijesno heterogeni prostor Istre. Obilje različitih inicijativa koje pokreće Festival Svetvinčenat, okupljajući u jednom tjednu srpnja čitavu hrvatsku plesnu scenu i izlažući je procjeni brojne publike, gostujućih koreografa i lokalnoga stanovništva koje mu pruža svu potporu, zaslužuje daljnju pozornost i neprestana nova propitkivanja smisla ovakva koncepta. Nadamo se da će i sljedeći, jubilarni peti po redu, posebice inzistiranjem da se pretvori u Međunarodni plesni centar, u tome i uspjeti.

PREMIJERE

RAZGOVOR

FESTIVALI

VOX

HISTRIONIS

AKTUALNOSTI

TEORUA

NOVE KNJIGE

SJEĆANJA

DRAMA

Stephan Toss Tanz Co.

FESTIVAL PLEŠA I NEVERBALNOG TEATRA
SVETVINČENAT – DOSADAŠNJI
FESTIVALSKI PROGRAMI

**1. festival plesa i neverbalnog teatra
Svetvinčenat**

21. – 24. 7. 2000.

Teatro Tascabile Di Bergamo (Italija)

Valcer

redatelj: Renzo Vescovi

Projecte Gallina (Španjolska)

Ispod kože

koreografija: Emilio Gutierrez

Tony Osanah & Alberto Diaz (Brazil/Kuba)

koncert

Antuntun (Hrvatska)

Djeca iz veš mašine

koncept: Zoran Vukić

Udruga za rastjerivanje dosade

Maša Kolar & Zoran Marković (Hrvatska)

Mohnblume (mak) & Bellulus

koreografija: Stephan Thoss

Steven Iannacone (SAD)

Meso

koreografija: Steven Iannacone

bad coMMpany (Hrvatska)

Čovjek-Stolac

Ivan Faktor (Hrvatska)

Johnny, arrivederci! (drugi dio)

Sven Stilinović (Hrvatska)

Geometrija krvožednosti

Zagrebački plesni ansambl (Hrvatska)

Krava Licario Sveta Oppiano

redatelj: Alexey Taran

koreografija: Nikolina Bujas, Pravdan Devlahović,

Aleksandra Janeva i Jelena Vukmirica

Šikuti Machine (Hrvatska)

Kurteničke Vibracije

Performingunit (Hrvatska)

Arhetip Medeja

autorice: Tamara Huilmand i Ivana Sajko

Jean Gaudin (Francuska)

Iskušanje

koreografija: Jean Gaudin

Slaven Tolj (Hrvatska)

performance

2. festival plesa i neverbalnog kazališta

21. – 24. 7. 2001.

Šikuti Machine (Hrvatska)

projekcija dokumentarnog filma *Cuki*

redatelj: Elvis Lenić

Compagnie Jo Bithume (Francuska)

San

režija: Simon Bakhouché

Performingunit (Nizozemska/Hrvatska)

Terrible fish

režija: Borut Šeparović

Michelinova dica (Hrvatska)

Tepli zdrhi

koreografija: Marija Ferlin

Zagrebački plesni ansambl (Hrvatska)

Žurba duše

koreografija: Emilio Gutierrez

Martin Sonderkamp (Njemačka/Nizozemska)

Ljestvica

koreografija: Martin Sonderkamp

Šikuti Machine (Hrvatska)

Mučnina

performance

Iritis (Francuska)

Soba 403

koreografija: Frédéric Werlé

Istinska i vrlo istinita ljubavna priča Carmen Dragon

i Louisa Loiseaua

koreografija: Frédéric Werlé

Zlatko Kopljar (Hrvatska)

K5

performance

3. festival plesa i neverbalnog kazališta

Svetvinčenat

20. – 24. 7. 2002.

Andreas l'Astronauta (Italija)

Kozmički koncert

izvodači: Andreas Hecker & Silvia Poggianti

Kinesis Dance (Kanada)

Café Nocturne

režija i koreografija: Paras Terezakis

Atelier Chorégraphique (Hrvatska)

Bogovi su ljuti

koreografija: Staša Zurovac

Amore... mio

koreografija: Mark Boldin

Obep yu (Hrvatska)

(HARD TO) Dig It

koreografija: Željka Sančanin i Barbara Matijević

Places where

koreografija: Željka Sančanin

Aurinkobaletti – Sunčana baletna kompanija (Finska)

Letač pognute glave

koreografija: Sasha Pepelyaev

VEM (Hrvatska)

Kvartet in progres

koreografija: Vesna Mimica

Aura Dance Theatre (Litva)

Glasovi u tami

koreografija: plesači i Tamara McLorg

Iritis (Francuska)

Mea Culpa

koreografija i izvedba: Frédéric Werlé i Camille

Auburtin

Mračna strana ljepote

koreograf: Frédéric Werlé

Zagrebački plesni ansambl (Hrvatska)

M.U.R.

koreografija: Ksenija Zec

Paul Ibey (Kanada)

Razbludnost postojanja

koreografija i izvedba: Paul Ibey

Zagrebački plesni ansambl (Hrvatska)

Meni to nije baš...

koreografija: Irma Omerzo

Performingunit (Hrvatska/Nizozemska)

Luda od ljubavi

koreografija i izvedba: Tamara Huilmand

Šikuti Machine (Hrvatska)

Manjadura

Performance

**4. festival plesa i neverbalnog kazališta
Svetvinčenat**

2003.

Compagnie les Intouchables (Francuska)

...I njezin krotitelj zmija...

koreografija i izvedba: Penelope Hausermann

Trafik(Hrvatska)

Hodač

autorica: Magdalena Lupi

Stephan Thoss Tanz-Kompanie (Njemačka)

Andeo i vrag/Bellulus

koreografija: Stephan Thoss

Compagnie Krassen Krastev (Švicarska)

Mogućnosti vješanja/Uporišta

koreografija: Krassen Krastev

BADco. (Hrvatska)

Solo me

koreografija i izvedba: Nikolina Bujas-Pristaš

i Pravdan Devlahović

Lapsus Dansa Theatre (Španjolska)

In situ

koncept i režija: Alexis Eupierre

Llinkt (Hrvatska)

Haljine 4

Grupa autora

Denis Tricot-Zrinka Šimičić (Francuska/Hrvatska)

Duet ples-skulptura

Sol Pico (Španjolska)

Poljubi me, kaktusu

koreografija: Sol Pico

Kazališna skupina TRIKO (Hrvatska)

Žaba koja je htjela postati vol

grupa autora

Matjaž Farič (Slovenija)

3.olo

PREMIJERE

RAZGOVOR

FESTIVALI

VOX

HISTORIJSKI

AKTUALNOSTI

TEORIJA

NOVE KNJIGE

SJEĆANJA

DRAMA

Stephan Toss Tanz Co.

